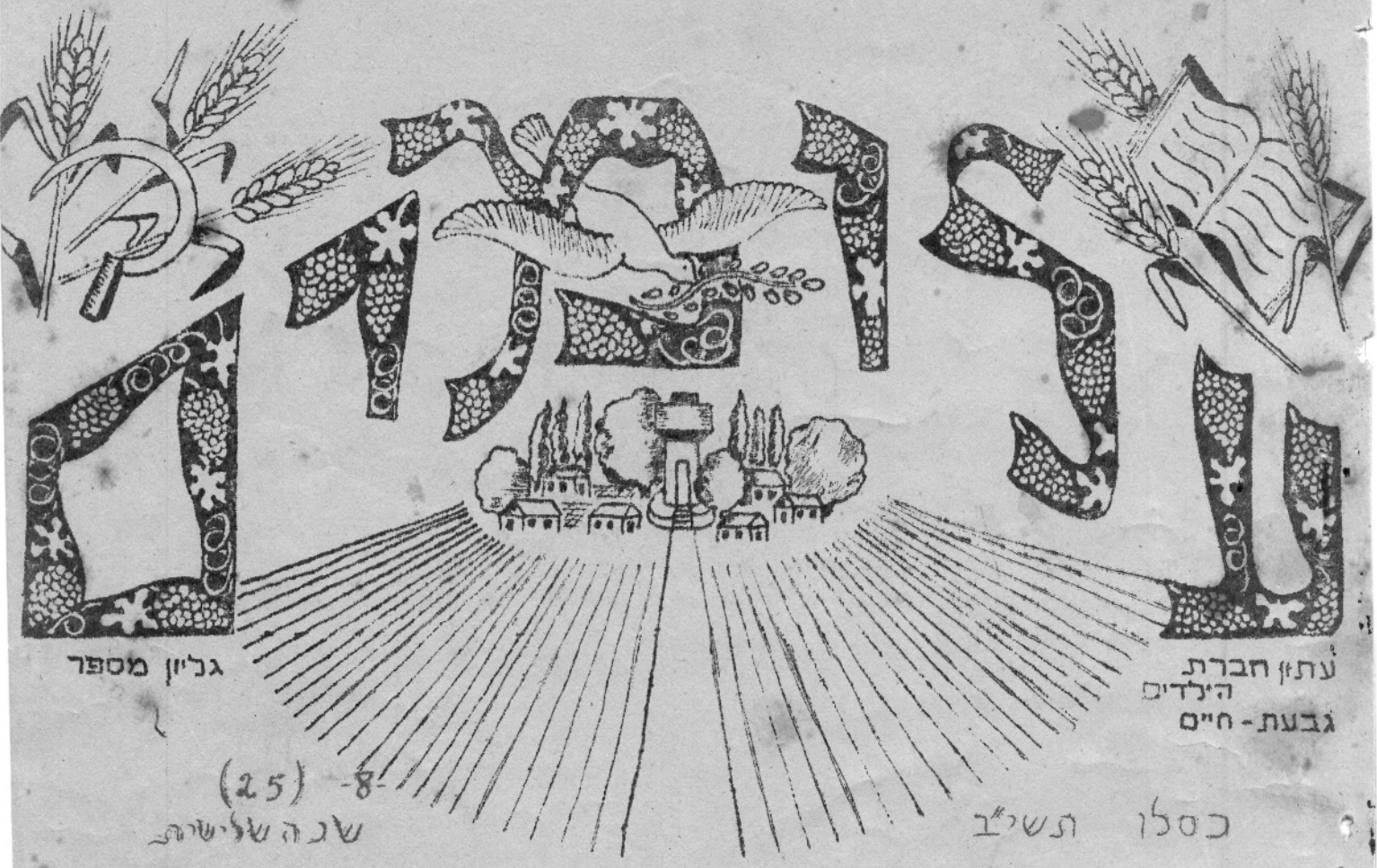

ארכיון המרכז

v

גליון מספר

עתון חברת הילדים גבעת-חיים

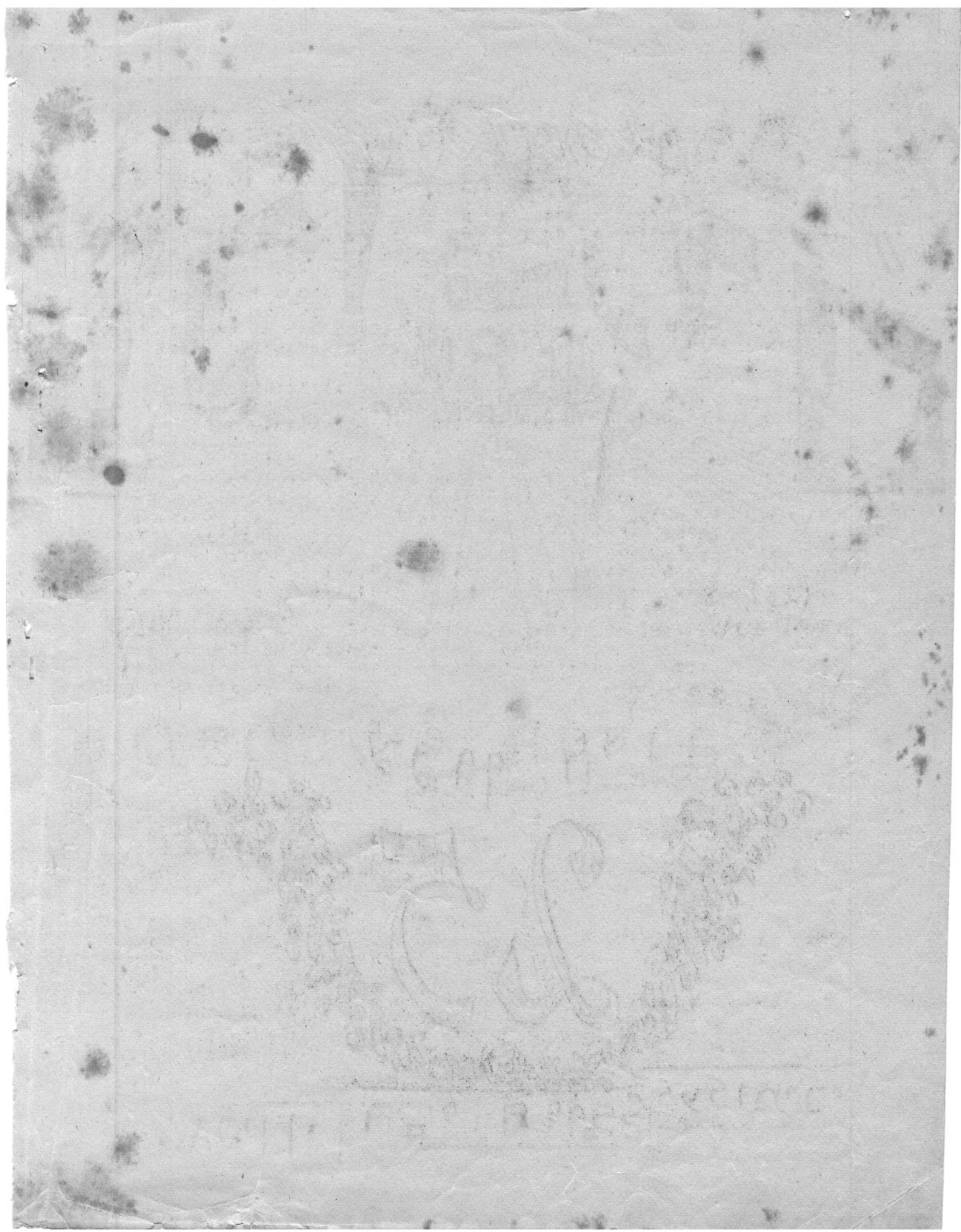
(25) 8- שנה שלישית

כסלו תשי"ב

ל'עשרים ו' חמש

גליון חצי השנים לעלומים

גבירי ירו של חצי יובל

אכן כבר דרך גליונות מחוספלים עם השנים ואוצרים בתוכם את כל המתרחש בחיי חברה, את כל שבעש וסער בה, את כל שהיתה נושמת וזיה, ומרגישה, ועורגת ומחפשת. חברה של ילדים ההופכים לנערים, ימים נוסמים ימים של עבר ימים של התעלות וימים של שפל, ימים של חלילה, מזכירי נשכחות, מחנות וטיולים, הפגישה עם הארץ, נוסח ושב- לילה, מושבות שזה אך החלו להבשיל מחפשות את ביטחון - ההספני לעיתים, הנרתע ומחחיר את שיש בליבו לומר - אך העיקר, חושב ומחפש המונות של אותו יורה ומלקוש ופריחה של אביב ועצים בשלכת - שבעלוננו, קטעי רשימות ושירים.

כזה הוא עיתוננו. ובימי הטערה העוברת עלינו היה והנו ביטוי לעמידתנו במטרות הקבוץ המאוחד - כולו קול קורא ללי וד הכוחות לסתימת הפראות ולעמידה

נאחל לעלוננו שיהיו דפיו זרקאורים אל הנעזב, המוזנח והמיוחל לתעולה, שיבלת תמיד ללא לאות את אשר לא עשינו עדיין, והמחמת לבר- אל אשר איננו רוצים לראות כי לעיתים לא נוה. שימשיך לבטא את כל המשות והטוב, את כל המסור לענין המשותף והנושא בעולה של החנוכה. שיהיה עתוננו זה המבטא את התנועה הנאבקת מרות על עתידה ועל משקה, את התנועה שנוצרה למען החיים ומשום כך צמודה היא אליהם, וזיבה רואה למות - את הקבוץ המאוחד שהארץ הזאת כה זקוקה לו, למרצו, ליכולת הגברות בו - שהשממה והבור והגבולות הפרואים והמוניים רדופי עוני ומחלומות גברל כה זקוקים לו - ומחכים, כי גלעדיו אינן מוצא להם. ועוד יזיה עלוננו, המלוה אותנו בהתגוננותנו, בהיותינו מותקפים ולעיתים אף נסוגים, המבטא את תנועתנו שהחליטה לחיות על אף הכל, עוד ילוה את הקבוץ המאוחד הפורץ לו דרך, מרחיב כיבושיו. עוד ידוביבו "עלומים" של עפיהם את ניצחון דרכינו.

הקצרה

מפרוטוקול התכנה

7.11.51

- א. המקהלה.
- ב. הקמת מקהלה נכשלה בגלל אי השתתפות הסלדים. החברה זקוקה למקהלה צריך להחליט על השתתפות חובה.
- ג. הוחלט כי השתתפות במקהלה היא חובה וכי בלי רשות מיוחדת אין עוזבים את המקהלה.
- ד. החוג - הדומטי.
- ה. נמסרה הודעה על הקמת חוג - דומטי בהדרכת פטיה. שתתפרו בו ילדים מכיתות ה'-יב'. החוג יתקים פעם בשבוע.
- ו. דו"ח ממועצת הקבוץ בקיסריה.
- ז. דו"ח ועדת הקק"ל.
- ח. נמסר על תוכניות הועדה ועל מילואן עד עתה. נימסר כי בעד הניר שאספנו קיבלנו 20 ל"י.

3-33-33-33-33-33-33-33-33-33

מועצת נתיבי

המועצה החטיבה של בני הק"ח

במועצה חזו נדונו בעיות רבות כגון המבנה הארגוני של החטיבה, ההדרכה בשבועת הצעירות, אבל לדעתי עיקר הבינונים או עיקר החוכן הממשי של המועצה היה בארגון ההדרכה במעברות והגיוס ל-4 מסקי בגליל. הראוני לעמוד במיוחד על שני הדברים האלה.

עבודת ההדרכה במעברה נדונה בכל חומרתה, בעיות שונות נדונו במועצה זו, קשיים רבים נתגלו, קשיים טכניים, קשיים פוליטיים וקשיים ארגוניים. הבעיה העיקרית היא באיזה גיל להדריך ושהוא יהיה היעיל ביותר בשביל הקבוץ. לדעתי זוהי שגיאה להדריך במעברה נוער צעיר מאל לגיל המדריך. נער שהוא מבוגר מהמדריך אינו מתאים למדריכו וגורם מתיחה, ובמקרה שני נוצר אצל הנער מהמעברה רגש נזיחה לגבי גיל המסך הקטן ממנו בשנית ממילא גם יוצר מתיחות בין בני המסך לבין נוער המעברה. כמובן שכאשר אני בא כאן להביא את המסקנות האלה אינני מתכוון לשול את כל ההדרכה. אני פה רוצה להביא רק את הדבר הנורמלי שהחזון להגשים אותו במסקים שונים, או רצוי להגשימו. בקשר לקשיים הטכניים יש להתייחס להצלחה היות ומצד מזכירות הקבוץ יש החששות לדבר, יש להבין על כן ונקודה שהחששות הזאת לא תשכך וההבטחות שניתנו בקשר להשגרת מועדונים וציוד לא יהיו לשוא.

החלטת שנתקבלה בקשר ליציאת לעזרת המסקים בגליל העליון היא הראשונה בהחלטות המעשיות של החטיבה. ההתגייסות הזו משתפת את החטיבה בגורל של אותם המסקים והמשימות של הקבוץ המאוחד.

ההתגייסות הזו תקרב את בני החטיבה אחד לשני, תקרב כל יין מסך להגרת המסך החלט. להכרת הבעיות של מסק אחד בגליל בקשיי ההתיישבות שלו. זהו הנסיון הראשון של בני הקבוץ לעזור באופן ממשי למסך. לקבוץ המאוחד ונקודה שהחלטות האלה ישאו פרי ויהיו למועיל למסקים הנזקקים לעזרה.

25.11.51

(המשך מדף 2) מפורטקול החברה.

החלטות המועצה של בני הקבוץ המאוחד:
 המוסד העליון של החטיבה היא המועצה של שיכבת הנעורים. מיתון המועצה נבחרת המועצה המרכזת, מתוך המועצה המרכזת נבחרת מזכירות החטיבה המועצה הביעו למטקנה שהחטיבה לא יכולה להיות מאורגנת רק על יסוד של פעולות ארציות, לכן החליטו שמחוץ לפעולות הארציות תאורגנה פעולות עצמיות של מספר מסקים שכנים. חילקו את מפת יטובי הקבוץ קהילתי למזורים. איזור א-נען - גבעת ברנר - גבעת השלושה. איזור ב. שתיים - רמת הכובש - גבעת חיים. איזור ג. יגור - גבת. איזור ד. בית השיטה - עין חרוד - הפאיבה - תל יוסף - מעון. והאיזור האפוני: אשדות - כתר סולד - אילת השחר - גינוסר - ומחניים. החלטת שעל המסקים חתימה חובה לתפול במעברות השכנות ליטובים. מהמסקים ידרש לספק חומר לעליון החטיבה - בקיבוץ לבנים. המועצה החליטה ששכבת נעורים תצא לפעולה המסקים: מלכיה. משב עט, הגוטרס, ומחניים.

מפנית אוקטובר

לפני שלושים וארבע שנים נזדעזע העולם האימפריאליסטי לשמע
הפנסציה - רוסייה בידי האוטאליסטים. כל העמים לא האמינו לייצאם זו,
והם וטעו כי רוסייה תמוט מהר במלחמתה עם הצאר, והמהפכה תהיה חלילה
היתה. אך הם טעו, ברוסייה נוסדה המפלגה הקומוניסטית - ערב אמהפכה -
על קצה הידיה את השלטון והחלה לקומם את רוסייה. רוסייה הנבנית היתה
מזה יומה לצרפת, אנגליה ובייחוד לאמריקה - כל הארצות הללו היו
צרות אימפריאליסטיות, ומכל הארצות האלה וגם כאחדות באו המרדלים
והני דלת העם לרוסייה - מבצר הפועלים ואל העם הרוסי החומטי לנצב
עד כד תחת מגפי בית רומאנוב, ופרץ את כבליה בכוח ויצא לחופשי.
בה בימי ניקולי - ניסה העם הרוסי לצאת לחופשי - ומרד. אך
המרד נכשל ומנהיגיו נחלו. מרד זה ידוע לנו בשם מרד ה"דקבריניסטים",
על שם הודש דאמבר (דקבר ברוסייה), שבו הוא חל.
בשנת 1905 ניסה העם הרוסי בפעם השנייה לשיבור את עול המליון
המנו, אבל גם מרד זה נכשל בגלל השתתפות מועטת של העם עצמו, וחסר
לב הליין את אשר רוצים ממנו מנהיגי המהפכה. והנה בשנת 1917 מרד
העם. וולו כשבראשו עומד לנין וצעד קדימה - לאור.
כיום גדולה חשיבותו של העם הרוסי כמו אמריקה - והפך אותו,
כי במשך הזמן נוספו לגוש הקומוניסטי - שבחילה הווה את רוסייה
הלבד - א' כין, פולניה, רומניה, בולגריה, הונגריה, סין, ובלטניה,
הצרות אלו הן ארצות הגוש הקומוניסטי שבראשו עומדת ברית המועצות.
ולמרות שנותיה המועטות של ברית המועצות - עומדת ברית המועצות הראש
העולה בחקלאות, וטמחה שהוא. מכלל העולם נעבד על ידי מליוני
עבדים ונוער הבונים את ארצם. כיום רוסייה היא ארץ אדירה חזקה ונרחבת
יכולה ועל - אף כל אויביה היא כובשת מעמד ומחזיקה מעמד ותחזיק
מעמד - בעולם כולו.

כתה ז'

מהפכת אוקטובר.

א
להגן על הפועל
על זכויות העמל.
ולמה הפועל ובניו
סובלים תמיד ארפת רעב?
ב
למגר את הצאר,
להפך את המוסר,
לעולח חרב ויטור
מעולם עלוב ומר.
ג
שם לחמו יחדיו
גם אעיר וגם סב,
הם מגרו את הצאר
ומינו את המוסר.
ד
ועתה בונים עולם
סייהיה טוב לכולם
ולא יגוש ברעב,
הפועל וגם בניו.

א
זה היה לפני שנים -
עת נאנקו הרבה עמים,
בעת יום שחור ומר
תחת יד אותו הצאר.
ב
פועלים המוני עם
הם טבלו פה כולם
עוני רעב ומחסור
בחקנות קטנות בלי אור.
ג
ל יכלו עוד לטבול
לעבד ולעמול,
לאותו עריץ גדול
סידה גם בלי חמול.
ד
אז פרץ המרדו
בכל כפר וקרת
זקניה ופועלים -
נהפכו לחילים.

נח ק"ב

במועצת המדלינים

ב מ ע ב ר ו ת : בישיבה משותפת עם וועדת העליה של מזכירות הקבוץ המאוחד הוטל עלינו להתחיל בהדרגה בשתי מעברות נוספות לזו שבה חנו פועלים. מעברת כפר ברנדס ואגרונוק ליד חדרה. במעברות אלה כמעט ולא מתנהלת פעולה ויש הרבה נוער וילדים בלתי מאורגנים.

כ פ ר . ב ר ג ד " ס : לושותנו הועמד מועדון מתאים שבו התחילו בפעולות ראשונות שהאליחו לרכז סביבן נוער וילדים. עבודתנו שת נמצאת בשלב ראשון של גיבוש הקבוצות. מדריכים במעברה זו: רות, יציר, דורות, נעמי מ. ויהושע. במעברה זו כל הנתונים להצלחה.

ה ג ר ו ב נ ק : מעברת ענק עם 1200 משפחות. פועלים שהתארגנו שניה בן הנוער ברובו מוזנח. אנו מתלבטים קשה מאוד מועדון שיסמוך לרשות הפעולות באופן קבוע. ארגון הקבוצות נמצא בשלב התחלתי ביותר. שתי המעברות האלה נמצאות בהשפעה ישירה של המושבה ע"י כל פיתויה המזיקים.

בשיחה עם מזכירות הקיבוץ סיכמנו לעצמנו שהמטרה הישירה של עבודתנו החינוכית היא הוצאת אנשים לקיבוץ, אליה יש לחתור בדיוק שונות ודבות. ההדרגה באגרונוק הוטלה על: יעל, גבי, רן, חמר וערה. במועצת מדריכים נוספת סיכמנו לעצמנו לא לארגן בשום אופן ילדים מתחת גיל 12 כי תועלתה של עבודה זו מוטלת בספק רב. הקושי המכריע ביותר לשתי מעברות אלה הוא התחבורה, ברור שאריך לערוך לפחות שתי פעולות בשבוע והזמן היחידי הוא בערבים. ברור כמו כן שאם המדריכים יאלצו להטל זמן רב בדרכים בטרמפים, הם לא יוכלו להחזיק מעמד זמן רב. וסדירות ההדרגה תופגם. (כזכור הועלתה העיה זו גם במועצת בני הקבוץ והוחלט לדרוש ממזכירות הקבוץ המאוחד לחייב את המשקים לארגן את ההובלה), מצד משקנו הובטח לסדר את העניין עוד לפני שלושה שבועות ועד עתה העניין לא דן.

בגשתנו לעבודה במעברות אלה ברור שלא נקצור יבולים מהירים. המדריכים שקיבלו על עצמם את העול צריכים להיות מוכנים לעבודה שניה שרק אחריה יוכלו להראות תוצאות כל שהן.

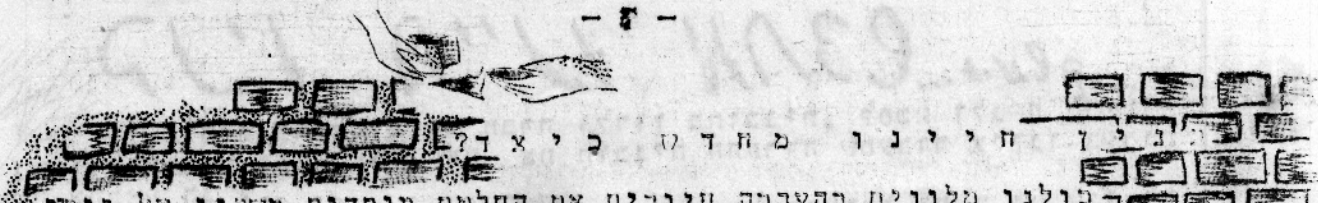
מ ע ב ר ת ע פ ק ח פ ר : בשיחה עם חברי וועדת העליה הדגשנו את העובדה שאנו מדריכים פה כבר שנה וחצי וחוסר מועדון הוא בעינינו. כן צוינה העובדה שהנהלת המעברה סירבה במשך כל הזמן לסייע לנו במטרון צורך דחוף זה. החברים שמעו על העניין והבטיחו שתוך זמן קצר ביותר יועבר הנה צריך שישמש כמועדון. אח אמנם תכניה זו תחגשם זה עלול להיות נקודת מפנה בהתפתחות סניפנו במעברת עמק חפר.

המפעל הראשון שאנו מכינים הוא מסיבת הנוכה נקיימן בשלוש המעברות שבשיל שלוש סניפנו, הכנת המסיבות נכנסת לשלב ביצוע בכורונותינו לשתף בהכנת המסיבות וכך בתכניתן קבוצות מבני המשק וכן לנצל את הכוחות האומנותיים המצויים בתוכנו.

מ ש ק ג ב ע ת ח י י ט : נונסה מועצת מדריכי השכנה הצעירה: אמירה, עמוס, נורית, שמעון. השיכבה הצעירה מונה 40 ילד בשתי קבוצות, 24 מכתות ו' - ז', 16 בקבוצת נעורים. הוכנה תוכנית לכניסתם לנוער העובד, וחטיבת בני הקבוץ. יואל השתתף במועצה וקיבל על עצמו את הכנת וקביעת התכנית האומנותית. כן הוחלט שהמדריכים יתלו בהעברת שיחות הטברה, על ערכת הנוער העובד והקבוץ המאוחד מטרתה היא והדרכים להשמתם. פרט לפעולות הקבוצות שתערכנה יערמו מעט פעולות שכתבה שתכלולנה את שתי הקבוצות. פעולת השיכבה הצעירה הייתה בנטיעה לחל - אביב לערב 25 שנים לתנועה הנוער "המחנות העולים". הוחלט לשתף את כחה ו' שהיא חלק מהשיכבה הצעירה מכל השיחות על הטברה, וכן ביתר הפעולות, היות ואין טעם להכניס מתיצה בתוך השיכבה הצעירה עצמה.

111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150

111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150

הפדרת השיכונים ובית הספר של בני הקבוץ המאוחד מאלה של בני ביתנו וקייבוצים. בטוחים אנו שעד כמה שדבר זה יבוצע מהר יותר נוכל כולנו להתפנות מהר יותר למחשבות על בניין חיינו מחדש בלי הפלגניות.

כולנו היינו עדים לכך שהאזירה שנוצרה בבית הספר הינה אזירה מזיקה ללימודים רציניים וליצירת חיי חברה שלמים.

כל פעולה המשחררת אותנו מן הפלוג וההרס הטמון בתוכו היא פע-עולה חיובית ומקדמת. כל פעולה המגבשת ומלכדת את כוחנו העצמאי - ונתנו אנו היא החלפת מוצא ממסגרת הקיבוץ.

כולנו צריכים אם כן להשקיע מחשבה בשאלה כיצד להוציא את חמור-חנו חזקה יותר ומלוכדת יותר לאחר הפילוג.

לא אטעה אם אומר שנקודת החולשה העיקרית של החברה היא עמדתה המקודמת - חוסר יכולתה של החברה כולה, בני המשק מצד אחד וחברת "נעורים" מצד שני להתגבר על המתיצה הקיימת עדיין צומחה בטמנות הסולמיות. המסקנה כאן היא אחת: חברה חזקה תהיה במידה שמוציאה את חמור-חנו לנו רק לחשוב ולשקול כיצד לבצע זאת, כיצד לעשות מחמור-חנו גוף אחד, כיצד למלא את מקומם של הפורשים, כיצד לבנות את חיינו מחדש.

הרצוני להעלות רעיון שלגבי רבים יהיה בו חידוש, אך לדעתי בני-צונו ובתוכו טמונה התשובה לכל השאלות הנ"ל. אנו מחפשים דרך כיצד לבנות, כיצד ללכד חברה, נחשוב לרגע קט מהו בכלל שמלכד או יכול ללכד חברה כל שהי. רבים הציעו לפתור זאת ע"י יותר פעולות משותפות.

מכל מני מינים עם "נעורים", מאחרינו שנת פעולות כולה - הסגנון הרבה - אך את הבעיה בכללותה לא פתרנו - א י נ א נ ו ח ב ר ה

לדעתי גוכל להגיע ליצירת חברה אחת משותפת קודם כל בדרך של חילונים משותפים. חיים משותפים משמעותם, לינה משותפת, לימודים משותפים.

לפחות שטח לימודים משותף) מחסן בגדים משותף, משמעות הדברים תהיה כמובן רמת חיים על דרגה שונה. והמשמעות בנו-רה - יצירת שיכונים מעורבים של הטכבה הבינונית והצעירה, כל צוות בפני עצמה. צריך לחסות במדת האפשר להכניס ילדים מצעורים לכיתות הלימודיות ולפחות לקבוע שהכיתות הלימודיות תהיינה מרוכזות בטמנות שיתוף.

היסוד לקיום חברה קיבוצית הוא השותפות החומרית בתוכה. אי שוויון כלכלי וחומרי כשט שהוא קיים כיום בחברת הילדים בין בני המשק לבין ילדים עולים הוא היסוד לניגודים הקיימים בתוכה. אין זה הכל כמובן קיימים הבדלי עבר ומוצא, שפה ומנהגים, עליהם ניתן להתגבר במידה שיוטר התחום החומרי הקיים.

חברתנו צריכה להכיר כי מצב הקבוץ חמור באופן יוצא מן הכלל לכן נוכל להמשיך את המסך קיומו רק תוך מאמץ יוצא מגדר הגביל של כולנו.

למימוש תוכנית זו - אם תקבל ע"י החברה כולה - יזדקק לאיסור מוסדות המשק ולהבטחת עזרתם. הכונה היא להטאיר את "נעורים" במשק להשלמתו כחברים. קליטתם המוקדמת בחברת הילדים והפיכתם לחלק צור - בני ממנה הוא תנאי לכך. אל נישכח בבואנו לדון בתוכנית כי אין אנו עוסקים בבעיות סתמיות של "ליכוד החברה" - לפנינו בעיות המשכה של גבעת חיים, שאלת אפשרות להמשיך ולהתקיים ה י ג ו - ל ג ד ו ל.

גם מקבוצת "נעורים" נדרש רצון לביצוע. אם הם יחליטו להנות בגבעת חיים את ביתם הם ובחברתנו את חברתם, ידעו להלחם ולמכוש את מעמדם בחברה, וכשרצונם הם יענה על ידו פעולה צנוה זו האחרונה המוצ-עת - נעמוד בפני בצוע מבצע חברתי גדול.

(המשך בעמוד הבא)

קנין ח"ו נ"ו... ע"מ...

יש לכנס בהקדם אספת חברה ולדון בתוכנית. לסכם ולגשת לביצוע
 נוסף מאמצים רבים אם נחאט את תוכנית ההפרדה שתעבור עלינו בקרוב
 עם המבצע הנ"ל.
 החשובה על הטאלה המקובלת: האם הגידול הכמותי יהפך גם לגידול
 איכותי? היא ביד כל אחד ואחד. הנתונים לאכות חדשה וטובה יותר של
 חברתנו ישנת. באשר חברה גדולה ומגוונת יותר פרושה יותר מדריכים
 לעתיד לבא. ואשרויות נוספות לארגון קבוצות במעברות ובמסק. פירושה
 רב גונית נוספת בכשרונות האישיים, בדרכי הביטוי והמחשבה הפרטיים
 שבחשבון סופי החברה כולה נהנת מהם. משמעותה אפשרויות בילתי מוגב-
 לת לפעולות חברתיות ומשמעותה בעביל המסק כבר בהוזה ועוד יותר
 בעתיד, יותר כוחות עבודה, יותר בעלי מקצוע, יותר כוחות לפעולה
 חברתית, עוד אנשים צעירים - עוד כוח.
 לפנינו כעת לא יותר מאשר סיכוי, אפשרות, בכוחינו להפכו לממ-
 שות, למציאות חיה. אני מעריך שבכוחינו הוא.

יריב

החברות המאוחדות

החברות המאוחדות

על הפעולות הכתיות.

לפני כחודש החלה קבוצתנו משתפת פעולה עם ילדי כתה ו' של
 הקבוץ המאוחד. לקבוצה יאטרפו ילדים מ"נעורית" שעוד לא ניכנסו
 לנוער העובד. כעת מהוים אנו את השיכבה הצעירה, בחברת הילדים.
 הפעולות עם ילדי "נעורית" תקוימנה אחת לשבועים. ובעוד זמן מה
 מתכוננים אנו להכנס לנוער העובד עמהם. כך שאנו נשתדל כל כמה
 שבועות לשתתף בפעולותינו, ולרכוז ככל האפשר בהוי חיינו ובהוי חיי
 הקבוץ המאוחד.
 ויהיו הם כאחד מאיתנו!!!

אסתר ו'

הפילוג בכתה ו'.

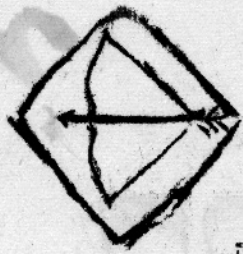
בחנונו כתה ו', רצינו להשאר חברה מאוחדת. לא להשתתף בפעולות
 החברה. לא לנטוע לעצרת זו או אחרת, אבל זה בלתי אפשרי שכיתה
 כזו תהיה בתוך עצמה, כאשר מסביבה המצב הידוע לכולנו (ועוד סיבות
 שונות), ומחוסר ברירה התפלגנו. נשתדל להשאר חברים, ולעזור אחד
 לשני, אבל עכשיו אחרי הכל אנו נשארו בחברה ונשתתף בכל פעולות
 החברה ונשתדל לקיים את החלטותיה.

כתה ו'

מה נשמע בשיכבה הצעירה?

זה עתה החילוננו בפעולות שיכבה. השיכבה הצעירה מונה כ- 40
 חברה ומורכבת מכתות ו'-ז' וחלק מנעורית.
 לחלק מנעורית נקבעו שמעון ונורית א' כמדריכים. לכתות ו'-ז'
 שאיחדנו אותם לקבוצה אחת נקבעו עמוס ואמירה כמדריכים. בתוכנית
 היה להכניסם לנוער העובד מיד שנחזור מהמדרשה, בישיבת המדריכים
 של השיכבה הצעירה עם יואל דנו על תוכנית הדרכה ותוכנית החגיגה.
 ברגע שתוכנית זו תהיה גמורה ניגש מיד להכנות לקראת הכניסה
 לנוער העובד. זו הפעם הראשונה שנכנסת שיכבה לנוער העובד ולחשיבת
 בני הקבוץ המאוחד. אנו רוצים לחוג דבר זה כראוי. בצתיח החילוננו
 בפעולות שיכבה. אנו נקים פעולות קבוצתיות שתיים בשבוע, ובפעם
 שבועיים פעולת שיכבה.
 אמירה.

אמירה

בגדנ"ע

ג ד נ" ע ג ב ע ת ח י י מ

ב מ ס ע ל ג ב ע ת א ו ל ג ה

עם שחר יאנו מבית הספר לכפר ויתקין. עברנו על פני אנשים ועגלותיהם היוצאות לעבודה והתפלאו על הסדרים הצועדים בקצב ומסירה על המיט. יאנו את המושבה דרך הכביש מזרחה. היינו 2 מחלקות בגדנ"ע מגבעת חיים וכפר ויתקין. בראשנו צעד סיר שער השנה את קורה הסידיה. עברנו את הגשר לפנינו אפונה. ירדנו שוריה שוריה על גבי דרך השדות כשמשאלנו הנחל ובו שטח לתומן חרנגולות שבה ולימינו האיכרים הקוצרים את הסתיון בשדות. עזבו מאחרינו את הנחל והשדות המעובדים ועלינו על החולות המשתרעים עד ביצת עטח. בירכינו עברנו ליד רועה ערבי שרעה את פרותיו בין השיחים הדליים שגדלו בחולות. את ההתקדמות בחולות גדלו הרוחיים ונתגלו ההבדלים בין הושרת של בני הקבוץ לבני המושב. הגענו לקצה החולות וירדנו לביצת. עברנו כיברת דרך והתישבנו בצל עצי למנוחה שערבה זמן וי ממוקד. פה נתגלה שלא לקחנו לחם אתנו. אכלנו " ארוחת עשר" וניגסנו להצטלה, כאן יש להזכיר את הצלח שהנציח אוחנו במשך המסע. עזבו את החורש לפנינו לעבר הסוללה של מסילת הברזל. עברנו שדה חרוש יפה ובו עצי האלוך, זכר ליער שהיה קיים שם בימי קדומים. עברנו שדה זה, המענה לסוללה לפנינו לאיזה כשמיימינו התחלו יער חדרה ובו עובדים כותלי העצים למען ניצול של עצי היער. הרחבנו צעדינו ופתחנו בשיר עד שנעצרנו פנקדות ממקד המסע כדי לחכות למחלקה מכפר ויתקין שהתנהלה לאימה. קמנו מהמנוחה שלא בתוכנית והמשכנו לצעוד. הגענו לכביש המוביל לטינוג'ים עירוניים ההולכים וניבנים. עברנו את הכביש לפנינו בקו ישר אל הגבעה שעליה התנוססה המטרה הידועה...

היום החל להתחמי והשמש הרבה את אורה. עברנו כמה עצי שעדיין נשארו עליהם טיפות הגשם שירד אמש. שירכנו דרכנו בין חולות שבניהם גדלו שיחים שונים שעליהם טיפסו חילזון נוח לבנייה שהיחממו בשמש, היגענו לגבעות חול שבהם טיפסנו וירדנו עד המטרה. עלינו למטרה וישבנו לנוח ולבלות את שמן הצהריים עד הציאה חזרה. פה הסביר לנו אחד הקצינים במקום את תולדות המטרה ואת התוכניות הקשורות בה. את מה שסיפר ידענו זה כבר אבל היה מענין לראות את המקום בו עלו אנשי הפל"מ מגבעת חיים ומאנו כמה פעמים את המטרה. הגיבעה עצמה נקראת על שם "אולגה" אשתו של "יהושע חנקין" גואל האדמות שבאל את אדמות הסביבה וניתן בנוי על הגבעה.

שעת ההפסקה עברה ואנו לפנינו דרומה לאורך חוף הים לכפר ויתקין. עברנו ליד שדה המתוחים של גבעת אולגה עקפנו כמה סלעים שחסמו את הדרך עד לים והמשכנו את דרכנו למכמורת כשמיימינו הים הנוצץ בגור השמש ומשמאלנו גבעות הקודקוד שהים חתר בהם ועשה אותן אוקיה המחוטאים אל על. הגענו למכמורת והתישבנו בצל עצים ופה אראה לנו אורי י' את כותו ה"דרמטי - קומי" שלו. ישבנו שם זמן מרובה והמשכנו לאורך הכביש. בדרך נעצרנו כמה פעמים. נכנסנו לכפר ויתקין ששורות עד למגורש שבו נערך מיתקד הטידה, משם המשכנו אנשי גבעת חיים עד למרכז המושב וטילפנו הבייתה כדי לקבל אוטו מכפר ויתקין הבייתה, ואף על פי שהמרחק קצר וגבעת חיים הוא מסק גדול מי אפשר היה לסדר גם בבוקר וגם בערב ונאלצנו להגיע באוטונוס ובטרמפיים. באה מכונית של אמנון ובאופן פרטי, בלי טיזור מראש הטיע אוחנו חזרה ולסיכום: זה היה מסע לא קשה ואם יש להצטער על מה שלא היה בו הרי זה על אותם נערים שעשו דין לעצמם (ואלה בעיקר מכתה ט'). שלה יאנו למסע. המסע הזה הוא רק פתח למסעות רבים שיערכו ע"י בגדנ"ע והפלוגה שאליה אנו משתיכים.

יאיר נהרי

ספרות

הרהוריו של "מוכר עיתונים קטן"

מוכר עיתונים קטן היה דוד. בן לאו ואב העובדים קטה חמורה
 לוח מצער, ואז לעשרה בניה ובנות קטנים ממנו. דוד היה הבכור במש-
 פחתו ולכן נפל בו עליו עול המרנסה. הולך היה ומוכר עיתונים בעיר
 ובחוריה, ורואה היה ילדים לומדים ומשחקים, ואז היה לבו מתמלא
 קנאה ודמעות היו מבצבות מעיניו, והוא היה בורח מהר ממראה הילדים
 הסמוכים בחלקם. הגאה מיוחדת היתה לדוד בראותו ילדים מרחוק-
 קיה הגדור. לפעמים על אף הבושה שתקפתהו היה דוד הולך אל הגור
 ומתבונן בעניה קרועה במשחקי הילדים העליזים. כה היה עומד
 זמן רב ליד הגדר, עד שהשגיח בו אחד הילדים, כשראה דוד
 שמתבונניה בו היה מתמלא בושה ובורח היש מהגדר לקול צחוקה של
 הילדים, ואז היה הולך דוד ומוכר עיתונים חמורת מעט כסף למשפחתו
 העניה. לא הכריז בקול כאחרים על עתוניו, כי אם משרן היה דרכו
 בטקט וראשו מורד. והיה דוד מהרהר אז, לא על פרנסת ביתו כי אם
 על הילדים המאזנים הלומדים ומשחקים מדי יום ביומו. ודמעה קטנה
 עלתה בעיניו של מוכר העיתונים הקטן, והנה קול צליל רך נשא בזויר:
 "דבר", "דבר", "ידיעות אחרונות", "ידיעות אחרונות", זהו קולו של
 דוד שזעה בו מהרהוריו נושא בעול השפחתו...

יהודה גלר.

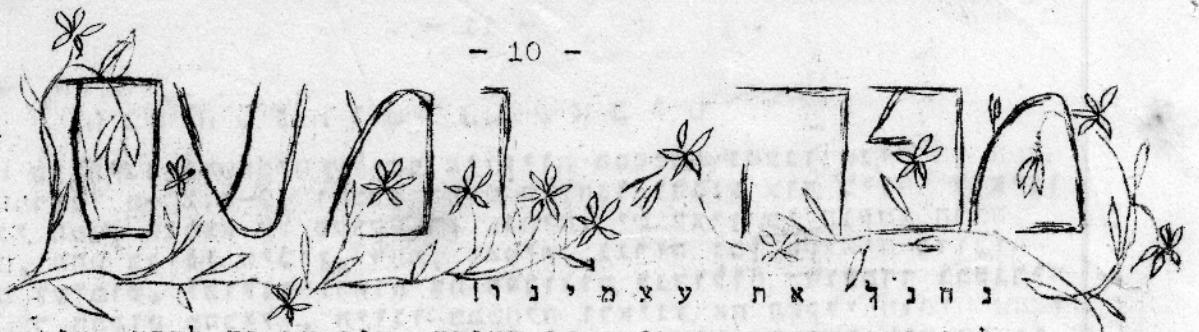

כוסה הרקיע בשחור העצים
 אטפה זרה החמה.
 הגשם נמף רביבים רביבים
 אל בין גבי אדמה.
 גביע הפרח פתח עלעליו
 מטר את צמאו ירווה.
 ונושא הגבולע תחילה לוח עליו
 שנית ושלישית יאור.

חבלת שמים הועמה בניאי
 שחר היה לעיפה.
 רוח המה מבין הבכאים
 המה, רחמי ורפה.
 בלון ואלה השופים יעמדו
 ברוז, ערום ועריה.
 צמרי האביב נעו נדרו
 ברוחו אין נפש חיה.

אין אדמה הצמיחה דגן
 רוויי השדות הירוקים
 הוריקה האם, ביער, בגן
 נקלטו השחיליה הרכים.

עדה פלק.

לעיתים קרובות נוסעים אנו העירה, בין אם זה לסרט, ביקור
 לחברות, לזירהטרון, או לחתרות כדור רגל - ונהוג שכל אחד לוקח
 איתו בנסיעות מסוג זה 5 עד 10 גרוש בכיס לקניית גלידה או כוס גזוז.
 אבל מגיע הדבר לידי הגזמנות, שבמקום לקחת מספר גרושים לוקח הילד
 חתי לירה, שמונים גרוש או יותר, אפילו אבא או אמא נחנל לו
 "מי יודע מה יכול לקרות בדרך?"
 מה עושה הילד, הוא רואה קיוסק (הוא צמא קצת) ניגש וקונה לו
 כוס גזוז "מה יש?" אחר עובר ליד חנות עם גלידה (אך הגלידה נמזת)
 ניגש וקונה, אחר קונה לו פלפל, אחר סוכריה איזה שהיא ועוד גלידה
 וכך עוב ועוד ומה שאכל יותר כך גדל האבנו. ומתאוו מתאוו לו
 שמישו ריק "וכך הלכו 80 גרושים". (ביום רביעי כנוסענו לחברות
 עגל מספרים ילדים בהתלהבות: קיפתי עצות, בזבזתי 60 גרוש, גלידה
 וחתי, ועוד קריאות מסוג זה נשמעות).
 ולו היו אלה דברים חד פעמים לא הייתי קובלת, אבל במסך
 חודש כמעט שלא קרה שאין שלוש נסיעות העירה מסוג זה. והרי ניג
 אנו באים מהקבוץ רעבים, או כאילו שלא שמענו מימנו דברי מחילה כל
 ההתפרצויות האלה לדעתי הן מיותרות. במקום זה, אם כל אחד ילמד לו
 את החשבון מה יכול היה להשיג לו, במקום לזלול זלילה חסרת טעם
 זו - לקנות ספר מסוים, לראות תערוכה או הצגה יפה או לרדוף
 סוף הפץ מסוים שהוא אהב.
 מתפקידנו לחנך זה את זה ואז יספר לך מי שהוא על "קירית"
 שכללה חטביר לו וחוכים אותו על מעשיהו!

ע ל ה ג ג

על גג הבית עלה העסן,
 עושים שם קפה - והלילה משכנ.
 כמובן זאת עושים הבנים ביחידות,
 אך כבר הבנות באוח במהירות.
 לטחוח מהקפה שבתוך הקנקן,
 לזה-כנראה כל ילד מוכן.
 אך פחאם, מזה קרה?
 חיים ממלוק על הגג עלה
 וצועק הוא בקול:
 למסוח ילדימ!
 הילדים למסוח חיש לורדים
 ו ש ו ת ק י מ

כחה ו

חובג השנתית במשאביות

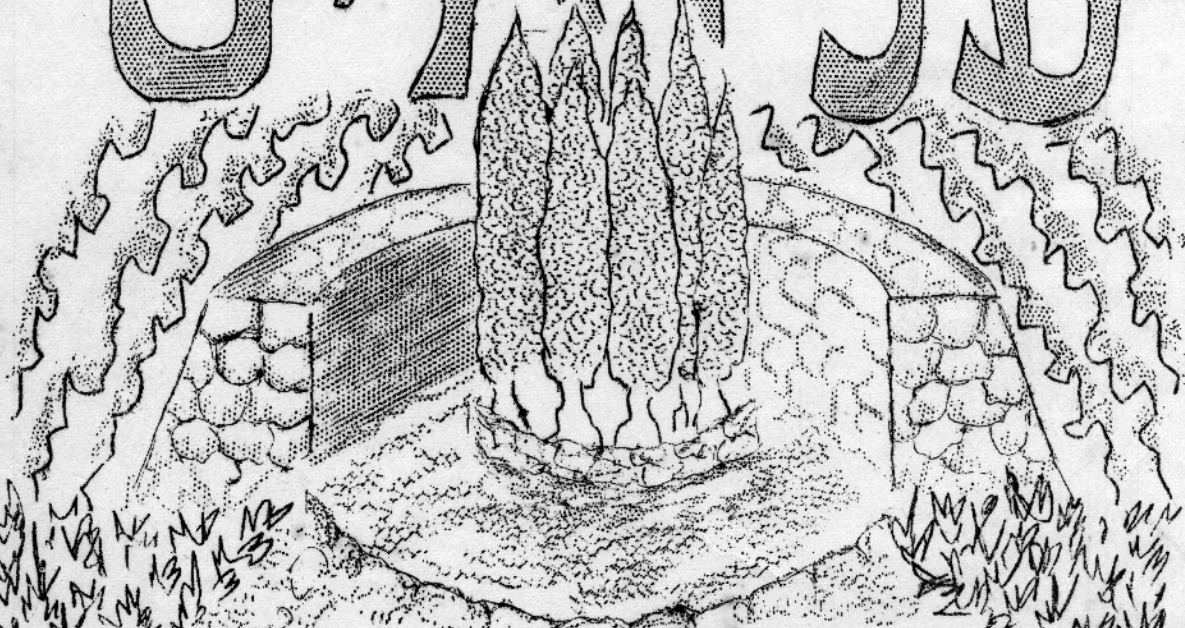
למרות היותנו במשאביות על אף אי קיום המסיבה נטענו שנית, אך הפעם ירד מספרינו מ-20 ל-9, וחבל. הפעם הצלחנו להגיע עוד ביום **וראינו** את השגי המשק הנמצא על הקרקע רק שנתיים. יש לציין כי הוקמו הרבה בנינים, מהם בניני שיכון, רפת, מאפיה, נגריה וכן מקלטים גדולים **וראויים לשימוש**. יכולנו לראות את המכונות הגדולות שהועמדו במסגריה ומטוט צר המקום מהכילן. היינו במשתלה וראינו את האקליפטוסים שמתו היינו שם גדלו ב-10-50 ס"מ. והם יפים וירוקים. מה שהיפליא בוחנו הוא דיבוי הפרחים במחנה, לפני כל צריף ישנם שיחי פרחים ופרחים יפים שאצלינו הם נמצאים בכמות מעטה לעומתם. בכלל כל המשק עשה רושם שהוא בין 4-5 ולא שנתיים. בהמשך היום בקרנו בתערוכה. ועלי להודות שתערוכה כזו לא ראיתי אף פעם אצלנו. בראשית התערוכה היתה תוכנית המשק בזעיר אנפין והתוכנית כמו של כל ישובי הקבוץ היא גדולה ויפה. לפי ההשגים במשך השנתיים אפשר לקוות שהם יגשימו את התוכנית וצף יעלו עליה. בהמשך התערוכה הוצגו השגי המשק בפלחה, בתעשייה ובמשק, ראינו טבלה ובה צויין שמספר ימי העבודה הבלתי מכניסים היה יותר גדול מאשר ימי העבודה המכניסים ובכל זאת המשק מוקם ויבנה יום שימי העבודה המכניסים יעלו פי כמה וכמה. בשמונה וחצי התחילה המסיבה שהתקיימה בנגריה, על הבמה ישבו חבריה ממוסדות שונות שהביאו את ברכתם בשם מוסדותיהם. שמענו את חבריו של חבר משאביות שהסבירו את מצבם המיוחד של ישובי הנגב. הוא הדגיש את הזדהות משק משאביות עם יתר ישובי הקבוץ המאוחד ואמר שלמרות שלמשאביות לא הגיעו חילוקי המילוג המשק עומד שכם אחד עם יתר המשקים. בא כוח רביבים, הוא בלכסנדר (מחבר הספר "אדמה ללא צל") אמר שברבים פשוטים מאד. הוא אמר כך: "אנטי הנגב מחכים לגשם. בעולם נמצאים מעט מאד אנשים שמחכים באמת לגשם." ועוד אמר: "אנחנו אנטי רביבים וכן אנטי משאביות יודעים למה אנחנו פה בנגב, ויודעים מהי מטרחתנו. קשרי ידידות נקשרים ויקשרו **בוזנו** כיום אנחנו 300 איש בסביבה הבודדת הזאת, נקוה שניגדל ונתפתח". כך הביאו את ברכתם בא כוח מזכירות הקיבוץ, וכן בא כוח מזכירות הנוער העובד. לבסוף השמיע חבר אחד דברי הזדהות עם הימאים וביקש את המטובים לתרום בהזדמנות זאת ולצרף את תרומתם אל אלפי התורמים...

ראינו במסיבה זאת הופעה משמחת מאד ומעודדת. ישבו **בוזנו** כמה ערבים משבט סמוך וחגגו יחד איתנו את חג המשק. וביים הביעו את שמחתם על הקשרים בין חברי המשק לבין השבטים בסביבה והביעו תקוה לרבותם כמזרחים מועילים למדינה וכשווים לנו. עלי להגיד שאנו צריכים להיות גאים במשק זה ובמשקים דומים לו, לאז דוקא בגלל היותנו שם במחנה עבודה, אלא על זה שישווב מישוובי הקבוץ המיוחד הגיע להשגים כאלה במשך שנתיים, ועוד ידו נטויה. לבסוף אני פונה לבני השיכבה הבנונית ואף לאחדים מהשיכבה המוברת בקריאה, לצאת בשנה הבאה לחודש עבודה למשאביות, ובתיקוה לחידוק הקשרים.

נעמי כהן

ע כ ה ה י מ

רוח כזאת אין שוברים.

... השלטון בארץ העמיד את עצמו בצד של מפירי חוק, מפירי עבודה, מפירי ש לום.

ההרובים, עשרות הפצועים וההרס אינם מעידים על כניעה; ואם הפגנת-הכח נועדה לעורר רגש של פחד - ניתנה התשובה... החוקפים יצאו חפויי ראש ומבוששים למראה הנשים, נוער והילדים אשר בהיותם במצור ולאחר צות סירבו לקבל את הלחם שהצגת זרק אליהם מעבר לגדר. רוח כזו של אנשי הגנה, של מעפילים יהודים, של שרידים ופרטיזנים

אין שוברים בטנקים.

י. בן החרוז. (מדברים באסיפת הנבחרים) 1946

ח ל ל י נ ו

יוסף רוזנברג
נפתלי שטיינפלד
אלימלך שטרקמן
שמעון קמיקר

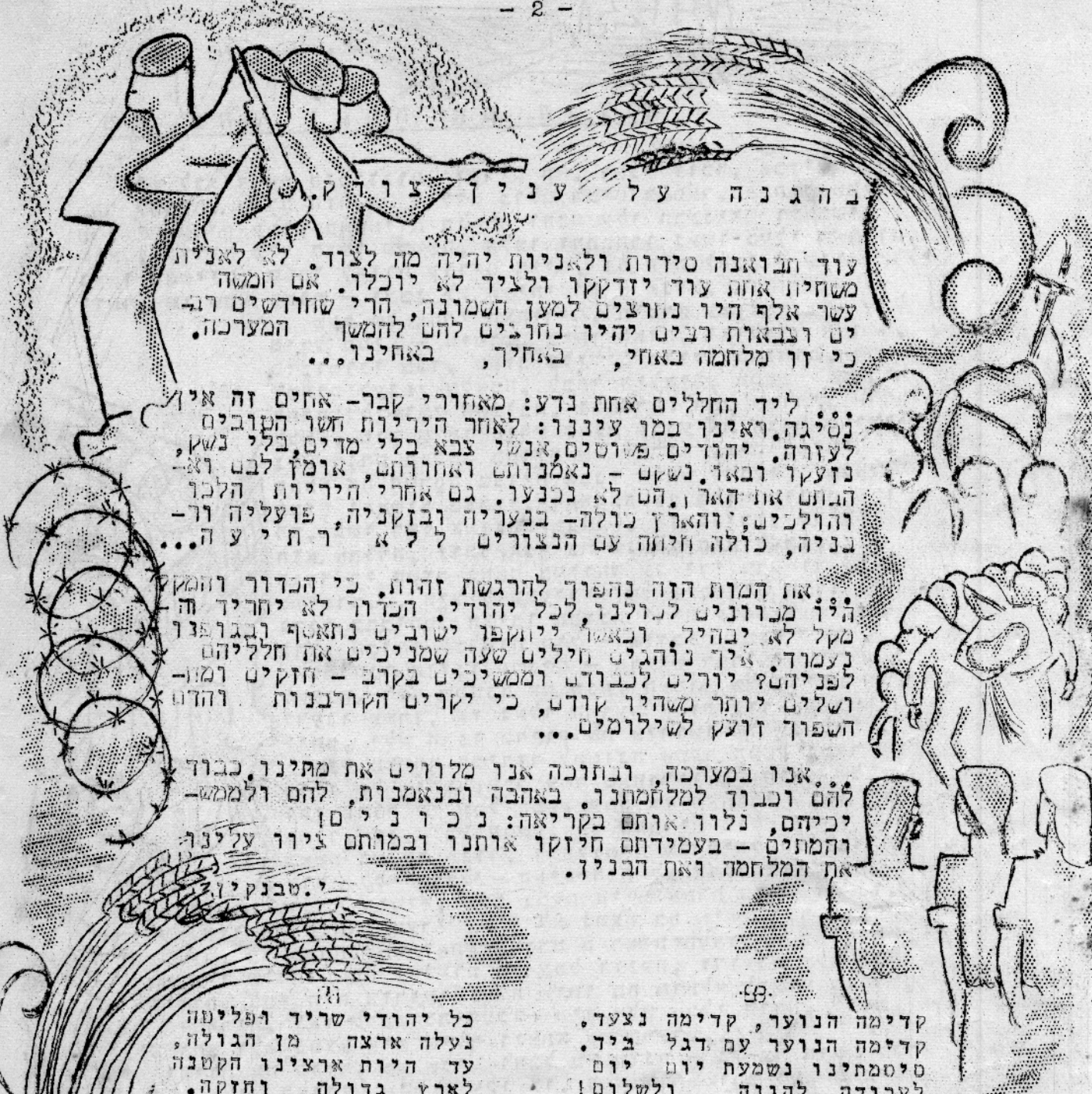
אורי אוטנהיימר
יעקב אדאטו
אילה טננבוים
משה מוסייוב

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
54 EAST LAKE STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60601
TEL: 773-936-3300
WWW.CHICAGO.PRESS.EDU

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
54 EAST LAKE STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60601
TEL: 773-936-3300
WWW.CHICAGO.PRESS.EDU

בגנה על ענין צודק

עוד תבואנה סידות ולאניות יהיה מה לצוד. לא לאניות משחיות אחת עוד יזדקקו ולציד לא יוכלו. אם המשך עשר אלף היו נחוצים למען השמונה, הרי שחודשים רב-ים וצבאות רבים יהיו נחוצים להם להמשך המערכה. כי זו מלחמה באחי, באחיר, באחינו...

ליד החללים אחת נדע: מאחורי קבר-אחים זה איך נסיגה. ואינו כמו עיננו: לאחר היריות חשו הטובים לעזרה. יהודים פשוטים, אנשי צבא בלי מדים, בלי נשק, נזעקו ובאו. נשקט - נאמנות ואחרות, אומץ לבט וא-הבת את הארץ. הם לא נכנעו. גם אחרי היריות הלכו והולכים; והארץ כולה - בנעריה ובזקניה, פועליה ור-בניה, כולה חייתה עם הנצורים ללא רתיעה...

את המות הזה נהפוך להרגשת זהות. כי הכדור והמקל היו מכוונים לנו, לכל יהודי. הכדור לא יחריד ה-מקל לא יבהיל וכאשר יתקפו ישובים נתאסף ובגופנו נעמוד. איך נוהגים חילים שעה שמניכים את חלליהם לפנייה? יורים לכבודם וממשיכים בקרב - חזקים ומת-ושלים יותר משהיו קודם, כי יקרים הקורבנות והדם השפוך זועק לשילומים...

אנו במערכה, ובתוכה אנו מלרועים את מתינו. כבוד להם וכבוד למלחמתנו. באהבה ובנאמנות, להם ולמש-יכיהם, נלוח אותם בקריאה: נכונים ונחמתיים - בעמידתם חזקו אותנו ובמתם ציוו עלינו את המלחמה ואת הבניין.

י. טבנקין

כל יהודי שריד ופליטה נעלה ארצה מן הגולה, עד היות ארצינו הקטנה לארץ גדולה וחזקה. למה לכם לבוא היה עם טנקים וכלי יריה, לישובים שקטים חורשים וזורעים ושפון, שפיים וגבעת חיים.

קדימה הנוער, קדימה נצעד, קדימה הנוער עם דגל ביד. טיסמתינו נשמעת יום יום לעבודה להגנה ולשלום! בלבבינו נצחה אש נקמה, אז תהיה נקמתנו גדולה, ננקוח מקויבינו העצומים עדי יכלו כל היהודים.

ואנו הנוער אעירים לזמים, את כוחינו נראה לכל האויבים אנו נמשיך, ונזרע את ארצנו הקטנה.

מִי מֵהַטְּוֵה יִפְתַּח אֶת הַשַּׁעַר?

יש לנצור את הזכרונות, יקרים הם. ואני זוכר, אכן לא נזכר מהר לשכוח. בערב הזה הם עוליים כולם רבים במספר. מסתבר שהיו חרושים עמוק עמוק בתחתיות הנשמה והנה עלו תבעניים ומחפשי-מוצא. קודים שיד הזמן טשטשה, הלכו והתבהרו נעשו בעלי משמעות, נעשו ממשיים, הפכו להיות קווים חיים. זה היה לפני 6 שנים אולי יותר, או שמא פחות - ובכן לא טעיתי רק 6 שנים.

שעה של אחרי האחרים. תימרת עשן מתאבכת מעל מגדל המים - היפוש, ניתן האות, וצילצול ממושך, מנוסונוני כבד, מפזר צלילים רוויי מתיתות. חודר לבתים לענפי מלאכה, לבתי הילדים, מתפשט בשדות והרחק לישובי הסביבה. ולמחרת: רכב משוריץ חודר למשק, טנק שומן פורץ לחצר קודע את הגדר החיצונית - נית דורס בפלדה כחולה של זחליו עצים ושיחים, מפצה את הקנסה בנוית אבני הדקל לרגלי מגדל המים וממשיך בדרכו. (והטרסה עדי היום מונחת שנו-רה, גשו ראו צלזנה למגדל). אומנט כן, עד היום היא שבורה, זוכר אני גם שנאלץ היה לפרוץ בה הגדר כי השער נחסם במיוחד על ידי טוקטור שלי משימוש... הצילית הצעירים של אימפריה חדרו למשקנו נהגו בביתם, הציבו מכונת ירייה על גגו של המגדל. הקימו מכלאות תיל - כלובים לבני אדם, ואנחנו היינו קטנים - אך יש דברים שאי אפשר לשכוח. ולא שכחנו את הנפץ העמום של ירייה של ידענו פשרן, אז נפלו השבעה (זה נודע מאוחר יותר, ולא הבנו בדיוק מה פירושו של "נפלו"). וכן מצטרף הבידור לתמונה ששער המשק נשאר של, כולו שלם, והטרקטור עמד מאחוריו גם הוא שלם, וכן ברור לי שכל המשק עמד אז מאחורי אותו שער קטור, כן - כל המשק, וכל החברים כולם ולכן השער באמת נש או סגור. ולכלובים של תיל הוכנסו תיל, כולם ללא הבדל - האימפריה לא בדקה באיכויות.

אכן היה זה משכור הימים, אכן גבעת חיים אחרת הייתה זו. כי לא היו בה פזתחי שערים, כי לא נמצא בה איש שילך לפתוח את השער, כי כשהתלקחה לפתע המורה הפראית-המרדנית בתוך המטה-לאות, היו שלובות בה זרועות של עמל וזיעה, זרועות של הגנה ועצמאות, לכן היה בזרועות אלה אותו כח מופלא לזעזע מורדות של אימפריה. ואז לדאשונה הבנו - היו אלה חבלי לידה, לידתה של עצמאות. ולא נמצא איש שילך ויפתח את השער... והיום מה מוזר, שש שנים והכל כה שונה - גל-עד הוקם לנו - עליו שמות של אלה שאינם עוד, - והגל-עד כש מו כן הוא: הוא מזכיר, אינו נותן דמי, אינו מתיר שיהכל כה שונה, אכן מה מוזר - האיבה בעיניים שלהם של חבריך, הקורר המקפיא, אותם ידעים של אז - שיטעו, שברו, את הבית, את היצירה. אותם שעמדו יחד במערכה של אז ועלשנו כה ברור ששוב אין ספק בכך, - לא יכול להיות ספק בכך, הן קראנו וראינו כולנו, ועוד אנו שומעים - ה ה ה ה ה ה ה ה ה ה ש ע ר י אלה של אחרול שעמדו יחד - פתחו לרווחה השערים, לא שערים של המשק - שעריה של המדינה. וחיליים צעירים של אימפריות שוב ייכנסו בהם, ורכב ברזל שלהם יזרח בשטחם בכבישינו שלנו, ואולי גם ליד הגל-עד יעברו, (המשך בדף הבא)

יעברו כך, מבלי שיהיה להם סבלי-דעת, ואולי ידעו? שמא מי מהם לחץ
 פה על הדק בדם קר, והוא בוליוואדו קורסות תחת מתח כדורים לפני
 שש שנים, אולי ייזכר פתאום - אמנם הסביבה שונתה אינן להכיר, אך
 חיילים וודאי הוא ש' למצאו דרכם בריש ומי הנוף, וודאי שיכירנו.
 ומשערה של מדינה יגהרו אל שערים קטנים, רבים יותר הפזורים
 על דרכיה, מי לנפוש, מי למענה ליבו, ומי ללינת לילו. וודאי
 ש יבואו גם אלינו, כן וודאי יזכרו. מעניין רק, כה מעניין, איך
 יהיה - הן אנחנו ממש כאן עוד מרחוק נכיר בהם ונמהר ליסגור את
 השער - וודאי שניסגורו וליד השער נעמוד ונאמרו להם שלפני שש
 שנים היו פה חברים שלחם כמנהג המש והשאירו לנו מצבה עם שבעה
 שמות המוקפת עצים וירוק, והשאלנו לתומים ואלמנות ואותה טרסה
 אחת שבורה. ונאמר להם שאלה שפתחו שעריה של המדינה את שער
 משקיבו לא יכלו לפתוח, כי לנו יש גל-עד עם שבעה שמות, כי
 זחלילים של סנקים לפני שש שנים פתחו פה אצלנו את התלם שבו
 גזרעה עצמאות של יהודים. והוא גבט והצמיח את עצמאות ישראל
 בארצו.

מעניין רק מי מהם מחבריך של אתמול ייגש לפתוח את השער.
 וודאי הוא שמי מהם יעשה זאת, וודאי הוא שאם גדוליהם פתחו את
 שערה הגדול של מדינה יפתחו הקטנים בהם גם שערים קטנים של
 משקים. אכן יפתחו וודאי הוא שיספילו עיניים לקרקע או שמת
 יחייכו. ספק חיוך ספק מבוכה ישתדלו - אם בכלל אפשר - לת
 לראות את אותה מצבה וטרסה שנקעה ויתומים עם עיניים שלהם,
 שותבות תמיד. הם ילחצו כף, דוברי לעז שבהם יתרוצצו סביב,
 במשק יסיירו ויראו הישגים, פרי עמל שנים, מן הגל-עד יתחזקו,
 סחורי-סחור ילכו - הם מלהזכיר בשכחות, ירגישו וודאי כי עשו
 כעין קפיצה נחשונה כי שש שנים. תהיה טרגיות מה בדבר, מוכרחה
 להיות - חנועה שההווה שלה כה שונה מעברה, שפתאם מגלה את עצמה
 בסתירה עם עצמה עם יטודותיה עם בס'סה. לפתע הרגישו בחופשי
 וודאי היה רגע אחד, לפתוח אחד כזה והם מתעופפים, - והעבר נשקף
 מן המרחק מאחור - רווחת שבפון של עולם טוער נושאות אותם הרחק
 למרחבים פתוחים, ללא קץ, ללא סכלה.
 משום מה טעיתי - בשטף של מחשבה תמיד עלול לקרות כזאת
 טעיתי כל כך - הרי את שער משקנו לא יפתחו כלל לא יוכלו לעשות
 כי אותה רוח המש שלקחה אותם מעצמאות של מדינה - עוקרת אותם
 ללא רחם מביתם הם, מביתם שלהם. ובאין שרשים הם מתעופפים ברוח...
 רווחת שחור ל עולם לוקחות אותם מפה. הדבר הפך לעובדה, הם
 ילכו מכאן, ילבנו ביתם מחדש.
 לנו תשאר המצבה, קל יהיה להם שם, הרחק מזכרונות, מזכרונות
 מטרידים מהד ימים עברו. שה יפתחו גם את שערים הקטן באין מפריע.
 אנחנו נשארים כאן, עם גל-עד זה ואם זרעים של עצמאות
 שנזרעו אז בש דות, אנו נמשיך להיות אי של עצמאות ששערו נעול
 לצבאות אימפריה, אנו נישא בתוכינו כשם שנושאות עוד רבות
 נקודות בארץ את זרעי עצמאות ישראל בארצו נפתח ונגדלם,
 עד יבוא יום נמש יך ממש כאז לפני שנים לחשל את אותו כח
 שיחזיר ליש ראל את עצמאותו.

כחה י"ב

בהם המאמרים

החלטת שיחות החברה על הוצאת גליונות מיוחדים של "עלומים"
 למאורעות שונים מוצאת לפועל לראשונה.
 יתר ערך להדגשת המאורץ של ה"חיפוש הגדול" בשבילנו כבני
 גבעת חיים.
 בימים אלה בהם מתעצם במדינתנו הצעירה המאבק לשמירת עצמאותה
 ואי תלותה מול המדינות האימפריאליסטיות. יתר חוקף לחלקנו
 במערכה זו של היום נותנת העובדה, שבמלחמה על עצמאות מדינת
 ישראל, אנו ממשיכים - ואנו גאים על כך, את המאבק שנפתח
 לפני שש שנים על אדמת גבעת חיים.

Faint, illegible text in the upper section of the document, possibly a header or introductory paragraph.

Second section of faint, illegible text, appearing to be a main body of the document.

Third section of faint, illegible text, continuing the main body of the document.

A line of faint text, possibly a signature or a specific heading, located in the lower middle section.

Final section of faint, illegible text at the bottom of the page, possibly a conclusion or footer.